

D ů v o d y:

Ze spisu D III 368/29 okresního soudu v T. je zřejmé, že opatrovníckým soudem byla v příčině nezletilé Helgy B. schválena nájemní smlouva, kterou uzavřeli spoluvlastníci domu č. 426 v T. s Ludvíkem W. jako nájemníkem, kdežto žalobce přistoupil k oné smlouvě nájemní jako ručitel a plátce. Dovolatel namítá s hlediska právního posouzení věci v podstatě, že prý řečená smlouva byla ujednána pouze na oko, kdežto podle skutečné vůle smluvců měl býti nájemníkem žalobce.

Ráz jednání na oko není sice vyloučen tím, že při něm spoluúčinkoval úřad (smír u soudu nebo u notáře sepsaný, viz rozh. Gl. U. č. 11476, 12129, Sb. n. s. č. 6590), avšak schvaluje-li soud jako soud opatrovnícký — a o takový případ tu jde — smlouvu, na níž byl zúčastněn jako smluvce nezletilý, pak jest činnost opatrovníckého soudu hledíc na předpis § 233 obč. zák. p o d s t a t n o u s o u č á s t í p r á v n í h o j e d n á n í a nelze mluvit o právním jednání na oko. To je zřejmé také z této úvahy:

Jednání na oko (§ 916 obč. zák.) záleží v tom, že smluvci v oba-
polném srozumění činí na venek projevy vůle, jež neodpovídají jejich
pravé vůli, jak ji mezi sebou projevily. Slouží-li takové předstírání vůle
k zastření jiného, smluvci skutečně zamýšleného právního jednání,
posuzuje se jejich jednání podle své pravé povahy. I kdyby byl v sou-
zené věci domnělý s i m u l o v a n ý obsah nájemní smlouvy (v pří-
čině osoby nájemníka) neplatný, nemohlo by z a k r y t é p r á v n í
j e d n á n í, na němž byla zúčastněna nezletilá osoba, nabýti platnosti
a účinnosti, ježto by postrádalo potřebného schválení opatrovníckým
soudem. Odvolací soud však zjistil a dovolatel to připouští, že opa-
trovnícký soud n e c h t ě l schváliti nájemní smlouvu s žalobcem a že
právě proto byl nájemní poměr upraven tak, že nájemníkem byl Ludvík
W. a žalobce se zaručil za jeho závazky z nájemní smlouvy jako ru-
kojmí a plátce.

Pokud dovolatel doličuje, že nezletilá Helga B. byla jen k jedné
čtvrtině spoluvlastnicí domu, takže prý zakrytá nájemní smlouva by
byla účinná mezi žalobcem a ostatními zletilými spoluvlastníky, tu pře-
hlíží, že nájemní smlouva je nedělitelná, a je-li neplatná u jednoho,
nemůže obstáti ani u ostatních (viz rozh. č. 11028 Sb. n. s.).

Nebylo proto dovolání vyhověno.

Čís. 16951.

Ani za účinnosti zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. není v řízení o pro-
půjčení nezbytné cesty podle zák. č. 140/1896 ř. z. dovolen dovolací
rekurs proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení
soudu první stolice pro neúplnost řízení.

(Rozh. ze dne 24. května 1938, R I 509/38.)

V řízení o zřízení nezbytné cesty zrušil rekursní soud zamítající usnesení soudu první stolice ze dne 1. prosince 1937 a uložil mu, aby po doplnění řízení znovu rozhodl.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs odpůrců navrhovatele.

Důvody:

Zákon ze dne 7. července 1896 ř. z. o cestách nezbytných je zákonem zvláštním, jehož ustanovení jsou přizpůsobena zvláštnímu účelu, jemuž slouží. V § 16 řečeného zákona jest dovolen opravný prostředek (rekurs) toliko proti rozhodnutí uvedenému v přechozím § 15, tedy proti konečnému a věcnému rozhodnutí o propůjčení nezbytné cesty a o odškodnění, v souzeném případě však rekursní soud takové věcné rozhodnutí nevydal, nýbrž zrušil toliko usnesení prvního soudu a nařídil mu, aby řízení doplnil a znova ve věci rozhodl. Proti takovému zrušovacímu usnesení, které je toliko opatřením majícím za účel zdokonalení řízení, není dovolen dovolací rekurs v řízení o propůjčení nezbytné cesty, které má býti rychlé a co nejméně nákladné (rozh. č. 40 a 1673 Sb. n. s. a rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu ve Vídni, sbírka Glaser-Ungerova n. ř. č. 1313, 2576 a 3338). Na tom nebylo nic změněno zákonem č. 100/1931 Sb. z. a n., který v § 1, odst. 2, výslovně uvádí, že účinnosti nepozbývají ustanovení zvláštních zákonných předpisů o věcech, o nichž jedná tento zákon, který tedy platí jen potud, pokud není ustanoveno něco jiného ve zvláštních zákonech (Důvodová zpráva k vládnímu návrhu, str. 23).

Čís. 16952.

Jestliže je z exekučního návrhu nemocenské pojišťovny zřejmé přednostní pořadí vymáhaného pojistného, nahrazuje exekuční návrh přihlášku podle § 172, posl. odst., ex. ř. a lze přednostnímu pořadí odporovati jen z věcných důvodů.

(Rozh. ze dne 25. května 1938, R I 666/38.)

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, nepřikázal Zemědělské nemocenské pojišťovně v J., která přistoupila jako vymáhající věřitelka k exekuci vnucenou dražbou, nic v přednostním pořadí na její přihlášenou pohledávku 5.503 Kč 20 h s přísl. na pojistném, vyhověv odporu, jež podala vedoucí vymáhající věřitelka proti přihlášce Zemědělské nemocenské pojišťovny v J. z toho důvodu, že nebyla pohledávka pojišťovny přihláшена v přednostním pořadí před dražbou podle § 172, posl. odst., ex. ř. a že proto pozbyla pojišťovna nároku na uspokojení v přednostním pořadí. Rekursní soud přikázal řečenou pohledávku v přednostním pořadí. Důvody: